

Article 7. Creació de l'article 54 quinquies

Es crea l'article 54 quinquies a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Article 54 quinquies. *Deure de secret*

Els membres de la UIFAND i el seu personal administratiu estan sotmesos al secret en l'àmbit laboral i al secret professional, tant durant la vigència de la relació amb la UIFAND com un cop acabada aquesta relació."

Article 8. Creació de l'article 54 sexties

Es crea l'article 54 sexties a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, que queda redactat com segueix:

"Article 54 sexties. *Règim d'incompatibilitats*

1. El cap de la UIFAND ha de dedicar-se a ple temps a les funcions encomanades i no pot exercir cap altra activitat professional ni en el sector públic ni en el sector privat, llevat de les expressament permeses en el règim d'incompatibilitats de la normativa en matèria de funció pública.

En particular, l'esmentat càrrec és incompatible:

- Amb l'exercici de qualsevol altre càrrec públic adscrit a alguna de les institucions de l'Administració pública, sigui per elecció, per nomenament, funcional o contractual, llevat dels càrrecs que fossin conseqüència directa de la seva condició de cap de la UIFAND.

- Amb qualsevol funció o càrrec directiu o executiu en partits polítics.

- En general, amb qualsevulla activitat que pugui posar en perill la seva independència, autonomia i imparcialitat en el compliment de les seves funcions.

L'incompliment d'aquest règim d'incompatibilitats suposarà la destitució del cap de la UIFAND del seu càrrec.

2. Els membres de la UIFAND pertanyents al Departament de Policia estan sotmesos al règim d'incompatibilitats que els resulti aplicable de conformitat amb la Llei 8/2004, del 27 de maig, qualificada del Departament de Policia.

3. La resta de membres de la UIFAND estan sotmesos al règim d'incompatibilitats que els resulti aplicable, segons el seu tipus d'ocupació, de conformitat amb la Llei de la funció pública."

Disposició final primera

Les referències realitzades per la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, de 29 de desembre del 2000, a la UIF s'han d'entendre realitzades a la UIFAND.

Disposició final segona

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS**3.2.1 Projectes de llei qualificada****Edicte**

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 24 de novembre del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 20 de novembre del 2014, sota el títol **Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 4 de desembre del 2014, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 de novembre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal**Exposició de motius**

La Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, va entrar en vigor el 23 de setembre del 2005. Des d'aleshores, el Codi penal vigent ha estat objecte de vuit reformes successives, les quals han tingut com a objectiu, d'una banda, aconseguir els compromisos internacionals cada cop més

importants contrets pel Principat d'Andorra, i d'altra banda, promoure les modificacions derivades de l'evolució de la política criminal davant una realitat canviant i introduir les adaptacions tècniques necessàries que l'experiència pràctica ha anat evidenciant.

En aquest sentit, en virtut de la Llei 17/2007, del 18 d'octubre, i de la Llei 29/2007, del 20 de desembre, es van modificar o addicionar diversos articles de la norma penal a l'efecte d'adaptar-la al Conveni penal sobre la corrupció, adoptat pel Consell d'Europa el 27 de gener de 1999, signat i ratificat per Andorra el 8 de novembre del 2001 i el 6 de maig del 2008, respectivament, i que va entrar en vigor l'1 de setembre següent.

Posteriorment, mitjançant la Llei 15/2008, del 3 d'octubre, es va dur a terme una reforma més important del contingut del Codi penal, atès que va abastar la modificació o l'addició de seixanta-quatre articles. Els canvis introduïts obeïen a la millora del sistema d'aplicació de les penes, com també a l'adaptació de la part especial de la norma penal per tal de modernitzar-ne el contingut des d'una perspectiva interna i conformar-lo a les recomanacions dels organismes internacionals dels quals Andorra és part i a les directrius dels convenis internacionals que s'havien ratificat llavors o que havien de ser ratificats properament.

El 18 de novembre del 2010 també es va aprovar una modificació de l'apartat 1 de l'article 425 del Codi penal, en virtut de la Llei 87/2010, amb la finalitat d'afavorir la confidencialitat de les actuacions policials en curs. I mitjançant la Llei 91/2010, del 15 de desembre, es van reformar quatre altres articles de la norma penal, a l'efecte de reforçar la persecució i el càstig de les conductes delictives de violència en l'àmbit domèstic.

Pel que fa a la Llei 18/2012, de l'11 d'octubre, va modificar en tot o en part vint-i-cinc articles del Codi penal, a fi d'acomplir les recomanacions efectuades pel Grup d'Estat contra la Corrupció (GRECO) del Consell d'Europa, d'acord amb l'informe d'avaluació del tercer cicle sobre Andorra, i les recomanacions del Comitè d'Experts d'Avaluació de les Mesures contra el Blanqueig del Consell d'Europa (Moneyval) en matèria de lluita contra el finançament del terrorisme, segons establia el quart informe d'avaluació d'Andorra. Al mateix temps, es van promoure canvis per adequar la norma penal a les obligacions derivades del Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant, relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, adoptat a Nova York el 25 de maig del 2000, signat i ratificat per Andorra el 6 de setembre del 2000 i el 30 d'abril

del 2001, respectivament, i que va entrar en vigor el 18 de gener del 2002; el Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i el seu Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fets a Roma el dia 10 de març de 1988, als quals es va adherir Andorra el 17 de juliol del 2006 i que van entrar en vigor el 15 d'octubre següent, i el Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels menors contra l'explotació i l'abús sexuals, adoptat a Lanzarote el 25 d'octubre del 2007, signat i ratificat per Andorra el 29 de juny del 2012 i el 30 d'abril del 2014, respectivament, i que va entrar en vigor l'1 d'agost següent.

Concretament, pel que fa a les recomanacions del GRECO i en relació amb els delictes de corrupció i tràfic d'influències, es van ampliar els conceptes del benefici i del destinatari, es va fer un tractament nou de les conductes d'omissió, es va aclarir el concepte d'acció o omisió injusta, tot preveient un agreujament dels tipus si concorre aquesta circumstància, i també es van augmentar les penes corresponents, d'acord amb els criteris de congruència i de proporcionalitat que calia aplicar.

Recentment, el GRECO va publicar les conclusions sobre l'assoliment de les recomanacions realitzades, en l'informe de seguiment del 18 d'octubre del 2013, cosa que feia necessari modificar, una vegada més, els articles 380, 381, 383, 384, 385 i 386 del Codi penal. D'aquesta manera, en virtut de la Llei 19/2014, del 18 de setembre, qualificada de partits polítics i finançament electoral, es va incrementar el marc punitiu en relació amb les penes privatives de llibertat dels articles 380, 381, 383.1 i 385, i es va introduir la privació del dret de sufragi passiu com a pena complementària. Així mateix, es va deixar sense efecte la disposició addicional primera de la Llei 9/2005, que establia que l'article 387, relatiu al delicte de finançament il·legal dels partits polítics, no s'aplicaria fins que es promulgues una norma legal que en regulés el finançament, i es va adequar el contingut de l'article assenyalat a les disposicions de la nova Llei.

Si bé aquestes modificacions normatives permeten donar compliment a la majoria de les recomanacions del GRECO, s'ha constatat la necessitat d'incidir també en les penes accessòries assignades als tipus delictius que porten causa de la corrupció i el tràfic d'influències, a fi d'equiparar-les a les penes que es contenen en les normes penals dels altres països europeus. La qual cosa s'acompleix mitjançant aquesta Llei, en què també es fa desaparèixer l'excusa absolutòria del penediment eficaç que establia l'article 380 i que esdevé a partir d'ara una

circumstància atenuant de la responsabilitat penal, que pot arribar a ser de significació especial.

D'altra banda, si bé la Llei 18/2012 també incloïa una modificació de l'article 155 del Codi penal, per acomplir les disposicions del Conveni de Lanzarote mencionat anteriorment, aquest article es modifica novament mitjançant aquesta Llei, a l'efecte d'esmenar un error de sistemàtica legislativa.

L'adequació de la norma penal a les disposicions del Conveni de Lanzarote, com també a les disposicions del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig del 2011, signat i ratificat per Andorra el 22 de febrer del 2013 i el 22 d'abril del 2014, respectivament, i que va entrar en vigor l'1 d'agost següent, i a les del Conveni del Consell d'Europa sobre la cibercriminalitat, fet a Budapest el 23 de novembre del 2001, signat per Andorra el 23 d'abril del 2013 i que es preveu de ratificar en breu, va requerir-ne la modificació de diferents articles. Aquesta tasca d'adaptació va culminar amb la Llei 18/2013, del 10 d'octubre, en virtut de la qual també es van incorporar al Codi penal una part de les disposicions jurídiques europees que es relacionen en l'annex de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea el 30 de juny del 2011, la ratificació del qual va aprovar el Consell General el 24 de novembre del 2011.

Aquesta darrera reforma del Codi penal també va permetre actualitzar-ne el contingut des de la perspectiva d'agilitzar els procediments judicials penals. Així doncs i a tall d'exemple, es van eliminar determinades conductes típiques que podien trobar una resposta suficient i adequada davant la jurisdicció civil, es va adequar el marc punitiu de diferents contravencions penals i es va establir un nou marc punitiu en relació amb algunes penes complementàries. En definitiva, la Llei 18/2013 va incidir en quaranta-cinc articles del Codi penal, així com en el títol d'un dels capítols.

Mitjançant aquesta Llei prossegueix la tasca d'adequació normativa derivada dels compromisos adquirits per Andorra arran de la signatura i la ratificació de l'Acord monetari. En aquest sentit, es transposa la Decisió marc 2005/212/JAI, del Consell, del 24 de febrer del 2005, relativa al comís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes, cosa que requereix la modificació de l'article 70 del Codi penal. Així, s'incorpora la figura del comís ampliat, que permet afectar béns que pertanyen a la persona condemnada, sobre els quals hi hagi indicis objectius suficients que procedeixen, directament o indirectament, d'activitats delictives, i no s'acrediti el seu origen lícit. Tot establint, però,

un àmbit d'aplicació restringit, circumscrit a un nombre limitat de delictes i enunciant els indicis objectius que han de concórrer. També es preveu una regulació més àmplia del comís de béns de terceres persones, que pot afectar no només aquests béns, sinó també els instruments, el producte i el benefici de l'activitat delictiva o la seva transformació eventual, que hagin estat adquirits o transferits a una tercera persona, sense perjudici de la protecció escaient que empara les terceres persones no responsables que els hagin adquirit de bona fe. Finalment, el comís de l'equivalent es fa extensiu als instruments del delictes, al producte obtingut, al benefici que se n'hagi derivat i a la seva transformació eventual.

Igualment, finalitza l'adaptació de la norma penal derivada del Conveni d'Istanbul esmentat anteriorment, que es tradueix en la modificació de l'article 82 del Codi penal, per la qual s'estableix que el còmput del termini de prescripció en els delictes dolosos contra la vida, la integritat física i moral, la llibertat, la llibertat sexual i les relacions familiars es computa a partir del moment en què la víctima compleix divuit anys. I s'ha considerat oportú preveure aquest mateix règim per als delictes d'apropiació indeguda i administració deslleial, atès que el menor perjudicat difícilment prendrà coneixement de l'activitat il·lícita fins que assumeixi el control dels seus béns. Així mateix, s'introdueixen determinades disposicions, amb la finalitat que la resposta punitiva a determinades conductes delictives sigui més contundent quan aquestes conductes són comeses per una de les persones descrites a l'article 114 de la norma penal, o quan ho són sobre o davant d'un menor d'edat. Aquesta darrera circumstància, que només va ser introduïda en la modificació de l'any 2013 als articles 114, 139 bis i 143 bis, i que ara s'amplia als articles 107, 116 i 158.1.i, obeeix a una disposició concreta del Conveni d'Istanbul, en virtut de la qual el fet que el subjecte actiu formi part del cercle familiar, entès aquest cercle en sentit ampli, que el subjecte passiu sigui un menor o que aquest menor es trobi davant quan la conducta delictiva és comesa, ha de ser considerat una circumstància agreujant de la responsabilitat penal.

A banda de les modificacions exposades fins ara i que estan vinculades amb les dos darreres reformes del Codi penal, aquesta Llei també pretén acomplir altres recomanacions internacionals adreçades a Andorra en els darrers temps. Així, d'acord amb les observacions formulades el 21 de novembre del 2013 pel Comitè contra la Tortura, que analitza el seguiment que fan els estats part del Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de

desembre de 1984, signat i ratificat per Andorra el 5 d'agost del 2002 i el 22 de setembre del 2006, respectivament, i que va entrar en vigor el 22 d'octubre següent, s'ha complementat la conducta prevista a l'article 110 de la norma penal, relativa al delictes de tortura. S'hi han inclòs les finalitats d'obtenir una confessió o una informació, o d'intimidat o pressionar la víctima o una tercera persona, de castigar la víctima per un acte que ella o una tercera persona hagi comès o se sospiti que hagi comès, i per qualsevol mòbil discriminatori, tot plegat a l'efecte de reproduir amb un major grau de fidelitat la redacció prevista a l'article 1.1 del Conveni esmentat. Igualment, s'ha augmentat la pena prevista per a aquest delictes, i s'ha establert expressament una clàusula de concurs, de forma que la pena mencionada ho és sense perjudici de les penes que corresponguin per a les infraccions de resultat. Conseqüentment, aquesta clàusula s'ha introduït, en els mateixos termes, en el delictes previst a l'article 112, relatiu als tractes degradants, la penalitat del qual s'ha vist, altrament, augmentada. Alhora, s'han modificat els articles 81 i 84 del Codi penal, amb la finalitat que tant el delictes de tortura com la pena referida al mateix delictes no prescriguin en cap cas, equiparant-ho amb el delictes de genocidi i els delictes contra la humanitat.

La necessitat d'incriminar el tràfic d'éssers humans de manera més precisa i concreta en funció de les diverses finalitats d'explotació i els béns jurídics que escau protegir s'ha fet sentir especialment després de les recomanacions del Comitè contra la Tortura i de l'informe del 18 de juliol del 2014 del Grup d'Experts sobre la Lluita contra el Tràfic d'Éssers Humans (GRETA), que segueix la implementació que fan els estats part del Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, obert a la signatura a Varsòvia el 16 de maig del 2005, signat i ratificat per Andorra el 17 de novembre del 2005 i el 23 de març del 2011, respectivament, i que va entrar en vigor l'1 de juliol següent. Això ha comportat la modificació del títol de l'article 252 i la creació dels nous tipus delictius de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'extracció d'òrgans, de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'esclavatge o servitud i de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual, en virtut dels articles 121 *bis*, 134 *bis* i 157 *bis*, respectivament, en què també s'ha establert una clàusula de concurs en relació amb les penes que corresponguin per la privació de llibertat; una circumstància agreujant de la responsabilitat criminal que consisteix en el fet d'haver posat en perill la vida de la víctima, i la imposició de la pena en la meitat superior quan la víctima és especialment vulnerable d'acord amb la seva condició física o

psíquica, o pel fet de tenir una incapacitat o ser menor d'edat.

D'altra banda, altres articles del Codi penal es reformen arran de les recomanacions de la Comissió Europea contra el Racisme i la Intolerància del Consell d'Europa (ECRI), expressades inicialment en l'informe sobre Andorra elaborat en el marc del quart cicle d'avaluació i aprovat el 21 de març del 2012. En aquest sentit, es promou una nova redacció de la circumstància agreujant establerta a l'apartat 6 de l'article 30, que acull la definició de mòbil discriminatori que es contenia a l'article 338. I es modifica substancialment aquest darrer article, de forma que passa a contenir conductes fins ara no penalitzades, entre les quals hi ha la incitació pública a la violència, l'odi o la discriminació contra una persona o un grup de persones o l'expressió pública d'una ideologia discriminatòria, amb el benentès que la menció "públicament" abasta no solament la gran difusió, sinó també les expressions versades en ocasió d'una reunió fins i tot privada de persones, o en els fòrums d'Internet. S'addiciona també un nou article 338 *bis* per castigar, respectant la proporcionalitat punitiva, els actes preparatoris de producció o possessió de material discriminatori amb la finalitat de difondre'l públicament, i mitjançant la modificació dels articles 359 i 360 també s'inclou el concepte de mòbil discriminatori en definir l'associació il·lícita i s'atribueix responsabilitat criminal a les persones que hi donen suport financer o de qualsevol altre tipus. Finalment, s'introdueix la temptativa en el delictes d'apologia del genocidi i se n'amplia l'abast, tot incorporant noves conductes que consisteixen en actes preparatoris d'aquest delictes, i el mateix es fa en relació amb el delictes de negació del genocidi, mitjançant la modificació dels articles 457 i 458. La penalització de l'apologia del genocidi en la forma desitjada per la recomanació emesa per l'ECRI motiva també la creació de dos nous tipus d'apologia i de negació: la dels delictes contra la humanitat i la dels crims de guerra o agressió, que tenen una estructura similar, segons estableixen els articles 465 *bis*, 465 *ter*, 475 *bis* i 475 *ter*.

Les modificacions restants obeeixen a criteris tècnics, principalment de sistemàtica punitiva. Cal destacar, d'una banda, l'augment de penes que ha operat el delictes de finançament del terrorisme, establert a l'article 366 *bis*, per adequar-les a les penes que estan aplicant els altres estats europeus, seguint les recomanacions que els han fet els avaluadors del Grup d'Acció Financera (GAFI) i el Moneyval. I, així mateix, el nou tractament que es preveu en relació amb les penes d'inhabilitació en els articles 55 i 65, de forma que les imposades per un període de fins a tres anys han de ser automàticament substituïdes per la pena de

suspensió, mentre que aquesta substitució és facultativa del tribunal quan la pena d'inhabilitació imposada sigui per un període d'entre tres i cinc anys. També s'han reformat puntualment els articles 35, 115, 117.3, 134 i 476.1 a l'efecte de dotar la norma penal d'una coherència global més gran o esvaïr dubtes interpretatius eventuais.

En darrera instància, s'han modificat el primer apartat de l'article 38 per precisar que la limitació temporal que s'assenyala en relació amb els delictes majors i menors fa referència, exclusivament, a la pena complementària de treballs en benefici de la comunitat. I, així mateix, per suprimir la pena de privació del dret de sufragi passiu com a pena complementària d'obligada imposició en cas de delictes majors, atès que s'emmarca en la pena d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics, d'acord amb l'article 45 del Codi penal, i, per tant, ja està regulada a l'apartat 2 de l'article 38.

Aquesta Llei finalitza amb quatre disposicions finals. La primera disposició final modifica puntualment els articles 129 i 174 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, com a conseqüència de la introducció coetània de les noves figures del comís a l'article 70 del Codi penal. La disposició final segona modifica, al seu torn, l'article 25.3 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, a fi d'adequar-ne el contingut a la disposició final primera de la Llei 17/2014, del 24 de juliol, qualificada de modificació de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998. I les dos darreres disposicions finals encomanen al Govern la publicació dels textos consolidats corresponents i determinen la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 1. Modificació de l'apartat 6 de l'article 30

Es modifica l'apartat 6 de l'article 30 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 30. *Circumstàncies agreujants*

[...]

6. Cometre el fet per un mòbil discriminatori. Constitueix mòbil discriminatori la presa en consideració, respecte d'una persona física, del naixement, de l'origen o de la seva pertinença nacional o ètnica, del color, del sexe, de la religió, de l'opinió filosòfica, política o sindical o qualsevol altra condició personal o social, com la seva discapacitat física o mental, el seu mode de vida, els seus costums, la seva llengua, la seva edat, o la seva identitat o orientació sexual.

[...]”

Article 2. Modificació de l'article 35

Es modifica l'article 35 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 35. *Penes principals per als delictes majors*

Les penes que es poden imposar per delictes majors són:

1. Presó de fins a vint-i-cinc anys, tret del que disposin les normes relatives a l'acumulació de penes i les penes previstes pel delictes de genocidi i els delictes contra la humanitat.
2. Multa de fins a 300.000 euros o fins al quàdruple del perjudici ocasionat o del benefici obtingut o que respectivament es pretenia ocasionar o obtenir amb la comissió del delictes, si era superior, llevat dels casos en què es prevegi expressament un import superior.
3. Inhabilitació de fins a vint anys, tret del que disposin les normes relatives a l'acumulació de penes, per a l'exercici de drets públics, de càrrec públic, de drets de família, de l'ofici o el càrrec.
4. Privació del permís de conduir temporal o definitiva.
5. Privació del permís d'arma temporal o definitiva.
6. Prohibició de fins a vint anys de contractar amb les administracions públiques.
7. Les que derivin de l'aplicació de les normes de substitució de penes previstes a l'article 65.”

Article 3. Modificació de l'apartat 1 de l'article 38

Es modifica l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 38. *Penes complementàries per als delictes*

1. En els delictes majors el tribunal pot imposar la pena complementària d'expulsió temporal o definitiva de la persona condemnada de nacionalitat estrangera.

En els delictes majors i menors el tribunal pot imposar una o diverses de les penes complementàries següents:

- a) Privació temporal o definitiva del permís d'arma.
- b) Privació temporal o definitiva de la llicència de caça.
- c) Privació temporal o definitiva de la llicència de pesca.
- d) Treballs en benefici de la comunitat, de fins a un màxim de dos anys si es tracta d'un delictes major i d'un any si es tracta d'un delictes menor.

[...]"

Article 4. Modificació de l'article 55

Es modifica l'article 55 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 55. *Substitució automàtica de les penes*

1. Quan en aplicació de les regles sobre reducció de pena el tribunal ha d'imposar una pena de presó inferior a tres mesos, s'ha de substituir per una pena d'arrest d'acord amb el que preveuen els articles 65 i 66.

2. Quan en aplicació de les regles sobre reducció de pena el tribunal ha d'imposar una pena d'inhabilitació inferior a tres anys, s'ha de substituir per la pena de suspensió que correspongui i per la mateixa durada que la pena d'inhabilitació imposada."

Article 5. Addició dels apartats 6 i 7 a l'article 65

S'afegeixen dos nous apartats 6 i 7 a l'article 65 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queden redactats en els termes següents:

"Article 65. *Substitució de penes*

[...]

6. En cas d'imposar-se una pena d'inhabilitació d'una durada inferior a tres anys, el tribunal ha de substituir-la automàticament en la mateixa sentència per la pena de suspensió que correspongui i per la mateixa durada que la pena d'inhabilitació imposada.

7. El tribunal, en el moment de dictar sentència o posteriorment, a instància de part i mitjançant un aute raonat, pot substituir la pena imposada d'inhabilitació de fins a cinc anys per la pena de suspensió que correspongui i per la mateixa durada que la pena d'inhabilitació imposada."

Article 6. Modificació de l'article 70

Es modifica l'article 70 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 70. *Comís dels instruments, efectes i guanys*

1. En el moment de dictar sentència condemnatòria i, en absència d'aquesta sentència, en els supòsits establerts en el Codi de procediment penal, el tribunal ha d'acordar el comís dels instruments utilitzats o que, en cas de temptativa punible, s'anaven a utilitzar per cometre la infracció, del producte obtingut i dels beneficis que se n'hagin derivat i de la seva eventual transformació posterior.

2. En el moment de dictar sentència condemnatòria, el tribunal ha d'acordar el comís dels béns que pertanyen a la persona condemnada sobre els quals

hi hagi indicis objectius suficients que procedeixen, directament o indirectament, d'activitats delictives i dels quals no s'acrediti l'origen lícit.

El comís previst en aquest apartat únicament s'acorda en cas de sentències condemnatòries dictades per la comissió d'un o més dels delictes següents:

a) Els delictes de terrorisme tipificats als articles 362 al 367.

b) Els delictes de corrupció tipificats als articles 380 al 385 *bis*.

c) Els delictes de blanqueig de diners o valors tipificats als articles 409 al 413.

d) Els delictes d'associació il·lícita tipificats als articles 359 al 361, quan estiguin relacionats almenys amb un dels delictes següents: delictes de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'extracció d'òrgans, tipificat a l'article 121 *bis*; delictes de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'esclavatge o servitud, tipificat a l'article 134 *bis*; delictes relatius a la prostitució, la pornografia i les conductes de provocació sexual, tipificats als articles 150 al 155, 157 i 157 *bis*; delictes de tràfic d'immigrants clandestins, tipificat a l'article 252; delictes relatius al tràfic il·legal de drogues tòxiques, tipificats als articles 282, 283, 284.3 i 285, i delictes de falsedat de moneda i efectes timbrats, tipificats a l'article 430, 431.1, 2, 3 i 4, i 432 al 434.

Als efectes d'aquest apartat, es consideren "indicis objectius", entre d'altres, que el valor del patrimoni de la persona condemnada sigui desproporcionat en relació amb els seus ingressos d'origen lícit; l'ocultació de la titularitat dels béns de la persona condemnada o de qualsevol poder de disposició sobre aquests béns; la utilització de persones físiques o jurídiques o d'estructures o estratègies tendents a dificultar la identificació o a ocultar la veritable titularitat dels béns o els seus drets, i la transferència de béns mitjançant operacions que impedeixin o dificultin la seva localització o traçabilitat i no tinguin una justificació econòmica coherent.

3. En el moment de dictar sentència condemnatòria i, en absència d'aquesta sentència, en els supòsits establerts en el Codi de procediment penal, el tribunal ha d'acordar el comís dels instruments utilitzats o que, en cas de temptativa punible, s'anaven a utilitzar per cometre la infracció, del producte obtingut i dels beneficis que se n'hagin derivat i de la seva eventual transformació posterior que, directament o indirectament, hagin estat transferits a terceres persones per la persona encausada, processada o condemnada, o que hagin estat adquirits per terceres persones a la persona encausada, processada o condemnada, quan aquestes

terceres persones hagin tingut coneixement o haguessin hagut de tenir coneixement que l'objectiu de la transferència o l'adquisició era evitar-ne el comís.

No poden ser objecte de comís els béns pertanyents a una tercera persona no responsable que els hagi adquirit de bona fe. No obstant això, es presumeix, llevat de prova en contrari, que la tercera persona tenia coneixement o havia de tenir coneixement que l'objectiu de la transferència o l'adquisició era evitar el comís quan hagin estat gratuïtes o per un preu significativament inferior al preu de mercat, o quan la tercera persona sigui una persona afí a la persona encausada, processada o condemnada, o sigui una persona jurídica sobre la qual la persona encausada, processada o condemnada, individualment o conjuntament amb persones que li són afins, exerceixi un control efectiu.

La tercera persona els béns de la qual es puguin veure afectats per un comís eventual ha de ser informada de la substanciació del procés judicial corresponent i està legitimada per personar-s'hi a fi d'exercir el seu dret a la defensa amb els mateixos instruments processals que la persona encausada, processada o condemnada.

4. En el cas que els instruments utilitzats o que, en cas de temptativa punible, s'anaven a utilitzar per cometre la infracció, del producte obtingut i dels beneficis que se n'hagin derivat i de la seva eventual transformació posterior no puguin ser localitzats, o no puguin ser repatriats de l'estranger, el tribunal pot acordar el comís del seu equivalent.

El tribunal pot no acordar el comís o acordar-lo parcialment en el cas que els instruments, el producte obtingut i els beneficis derivats o la seva eventual transformació posterior es trobin confosos amb béns i drets de provenença lícita, o si els guanys o els instruments són de comerç lícit i no tenen proporció amb la naturalesa o la gravetat de la infracció, o quan altres raons així ho aconsellin.”

Article 7. Modificació de l'article 81

Es modifica l'article 81 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 81. *La prescripció del delictes*

La prescripció de l'acció penal extingeix la responsabilitat penal pel transcurs dels terminis següents:

- a) Trenta anys pels delictes que tinguin assignada una pena el límit màxim de la qual sigui de deu anys o superior.
- b) Deu anys pels altres delictes majors.
- c) Quatre anys pels delictes menors.

d) Sis mesos pels delictes de calúmnia, injúria i difamació i per les contravencions penals.

L'acció penal per la persecució del delictes de tortura, el delictes de genocidi i els delictes contra la humanitat no prescriu en cap cas.”

Article 8. Modificació de l'article 82

Es modifica l'article 82 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 82. *Còmput de la prescripció del delictes*

El termini de prescripció comença a computar-se a partir del dia en què cessa l'acció o l'omissió punible.

No obstant això, en els delictes de resultat consumat el còmput es verifica a partir del moment en què el resultat s'hagi produït, i en els delictes dolosos contra la vida, la integritat física i moral, la llibertat, la llibertat sexual i les relacions familiars, i en els delictes d'apropiació indeguda i administració deslleial, a partir del moment en què la víctima faci divuit anys d'edat o a partir de la data de seva mort si no els ha fet.

En cas d'infracció continuada, el termini es computa des del dia en què s'ha realitzat la darrera infracció.”

Article 9. Modificació de l'article 84

Es modifica l'article 84 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 84. *Prescripció de la pena i de la mesura de seguretat*

La prescripció de la pena i de la mesura de seguretat en produeix l'extinció.

Les penes i les mesures de seguretat imposades d'una durada igual o superior a deu anys prescriuen al cap de trenta anys; les imposades pels restants delictes majors, al cap de quinze anys; les imposades per delictes menors, al cap de sis anys, i les imposades per contravencions penals, al cap de dos anys.

Les penes imposades pel delictes de tortura, el delictes de genocidi i els delictes contra la humanitat no prescriuen en cap cas.”

Article 10. Modificació de l'article 107

Es modifica l'article 107 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 107. *Avortament no consentit*

El qui produeixi l'avortament d'una dona sense el seu consentiment ha de ser castigat amb pena de presó de quatre a deu anys i inhabilitació per exercir qualsevol professió sanitària de fins a deu anys.

Les mateixes penes s'han d'imposar en cas que el consentiment de la dona s'hagi obtingut mitjançant violència, intimidació o abús de la vulnerabilitat de la víctima derivada de la seva edat, incapacitat o circumstància similar.

La pena s'ha d'imposar en la meitat superior quan la conducta s'hagi comès per una de les persones descrites en l'article 114 o s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.

La temptativa és punible.”

Article 11. Modificació de l'article 110

Es modifica l'article 110 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 110. *Tortura*

Comet tortura l'autoritat o el funcionari que, abusant del seu càrrec, directament o per mitjà d'una altra persona, sotmeti una persona a condicions o procediments que li produeixin sofriments físics o psíquics greus, si concorre almenys una de les finalitats o dels motius següents:

- a) Per obtenir d'aquesta persona o d'una tercera persona una confessió o una informació.
- b) Per intimidar o pressionar aquesta persona o una tercera persona.
- c) Per castigar a aquesta persona per un acte que ella o una tercera persona hagi comès o se sospiti que hagi comès.
- d) Per qualsevol mòbil discriminatori.

L'autor de tortura ha de ser castigat amb pena de presó de quatre a dotze anys i inhabilitació per a l'exercici de drets públics de fins a quinze anys, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les infraccions de resultat comeses.

Les mateixes penes s'han d'imposar a les autoritats o als funcionaris d'institucions penitenciàries o de centres de menors que cometin els actes esmentats sobre un detingut o un intern.

La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.

Si els mitjans de tortura emprats són particularment greus per la intensitat del sofriment que provoquen o si comporten un perill per a la vida de l'ofès, el tribunal pot augmentar les penes fins a la meitat del seu límit superior.”

Article 12. Modificació de l'article 112

Es modifica l'article 112 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 112. *Tractes degradants*

L'autoritat o el funcionari que, abusant del seu càrrec i fora dels casos constitutius de tortura, sotmeti una persona a un tracte degradant ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys i inhabilitació d'exercici de càrrec públic de fins a cinc anys, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les infraccions de resultat comeses.”

Article 13. Modificació de l'article 115

Es modifica l'article 115 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 115. *Tipus agreujat*

Els maltractaments i les lesions han de ser castigats amb pena de presó d'un a quatre anys en cas que hi concorrin almenys una de les circumstàncies següents:

1. Si hi ha hagut acarnissament o crueltat.
2. Si en l'agressió s'han utilitzat armes, objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima.
3. Si la víctima és especialment vulnerable, tenint en compte l'edat, la incapacitat o qualsevol condició similar.
4. Si s'ha buscat o aprofitat la concurrència d'altres persones que facilitin l'execució o augmentin el greuge sobre la víctima.

La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.”

Article 14. Modificació de l'article 116

Es modifica l'article 116 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 116. *Lesions qualificades*

1. El qui causi a una persona una malaltia somàtica o psíquica greu i perdurable, una deformitat greu, la impotència, l'esterilitat o la pèrdua o la inutilitat d'un òrgan, d'un membre o d'un sentit, ha de ser castigat amb pena de presó de tres a deu anys.

La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.

2. El qui causi a una persona una mutilació genital o l'esterilització forçosa ha de ser castigat amb la mateixa pena. La pena s'ha d'imposar en la meitat superior quan la conducta l'hagi comès una de les persones descrites en l'article 114 o s'hagi realitzat sobre un menor d'edat o davant d'un menor d'edat.

La temptativa, la conspiració i la provocació són punibles.”

Article 15. Modificació de l'apartat 3 de l'article 117

Es modifica l'apartat 3 de l'article 117 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 117. *Lesions per imprudència*

[...]

3. Quan les lesions s'hagin comès per imprudència professional, s'ha d'imposar a més la pena d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec de fins a cinc anys en el cas de l'apartat primer i de fins a tres anys en el cas de l'apartat segon d'aquest article.

[...]”

Article 16. Addició d'un article 121 bis

S'introdueix un nou article 121 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 121 bis. *Tràfic d'éssers humans amb finalitat d'extracció d'òrgans*

1. El qui, amb fins d'extracció d'òrgans, recluti, transporti, traslladi, allotgi o aculli una o més persones, ha de ser castigat amb pena de presó de dos a sis anys, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les altres infraccions comeses, quan s'empri almenys un dels mitjans següents:

- a) Que es recorri a la violència o altres formes d'intimidació o coacció, o sota l'amenaça de fer-ho.
- b) Que hi hagi frau, engany, abús d'autoritat o d'una situació de vulnerabilitat.
- c) Que es proposin o acceptin pagaments o avantatges per obtenir el consentiment d'una persona que exerceixi autoritat, de fet o de dret, sobre una altra persona.

La temptativa és punible.

2. Quan no s'empri cap dels mitjans esmentats a l'apartat anterior, té la consideració de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'extracció d'òrgans la comissió de l'acció que s'hi descriu, si es realitza sobre un menor d'edat, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les altres infraccions comeses.

La temptativa és punible.

3. En els supòsits establerts a l'apartat 2, i a l'apartat 1 si la víctima és especialment vulnerable d'acord amb la seva condició física o psíquica o una incapacitat, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

4. En tots els casos, constitueix una circumstància agreujant de la responsabilitat penal el fet d'haver posat en perill la vida de la víctima.”

Article 17. Modificació de l'article 134

Es modifica l'article 134 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 134. *Esclavatge i servitud*

1. Qui sotmeti una persona a esclavatge o servitud ha de ser castigat amb pena de presó de quatre a dotze anys.

La pena s'ha d'imposar en la meitat superior quan la víctima sigui menor d'edat.

La temptativa és punible.

2. S'entén per “esclavatge o servitud” la situació de la persona sobre la qual un altre exerceix, fins i tot de fet, tots o alguns dels atributs del dret de propietat, com ara comprar-la, vendre-la, prestar-la o donar-la.”

Article 18. Addició d'un article 134 bis

S'introdueix un nou article 134 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 134 bis. *Tràfic d'éssers humans amb finalitat d'esclavatge o servitud*

1. El qui, amb fins d'esclavatge o servitud, recluti, transporti, traslladi, allotgi o aculli una o més persones, ha de ser castigat amb pena de presó de dos a sis anys, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les altres infraccions comeses, quan s'empri almenys un dels mitjans següents:

- a) Que es recorri a la violència o altres formes d'intimidació o coacció, o sota l'amenaça de fer-ho.
- b) Que hi hagi frau, engany, abús d'autoritat o d'una situació de vulnerabilitat.
- c) Que es proposin o acceptin pagaments o avantatges per obtenir el consentiment d'una persona que exerceixi autoritat, de fet o de dret, sobre una altra.

La temptativa és punible.

2. Quan no s'empri cap dels mitjans esmentats a l'apartat anterior, té la consideració de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'esclavatge o servitud la comissió de l'acció que s'hi descriu, si es realitza sobre un menor d'edat, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les altres infraccions comeses.

La temptativa és punible.

3. En els supòsits establerts a l'apartat 2, i a l'apartat 1 si la víctima és especialment vulnerable d'acord amb la seva condició física o psíquica o una incapacitat, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

4. En tots els casos, constitueix una circumstància agreujant de la responsabilitat penal el fet d'haver posat en perill la vida de la víctima.”

Article 19. Modificació de l'apartat 2 de l'article 155

Es modifica l'apartat 2 de l'article 155 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 155. *Utilització de menors i incapaces per a la pornografia*

[...]

2. Qui recluti, utilitzi un menor o un incapaç amb finalitats pornogràfiques o exhibicionistes o n'afavoreixi la participació, i qui produeixi, adquireixi, vengui, importi, exporti, distribueixi, difongui, cedeixi o exhibeixi per qualsevol mitjà material pornogràfic en el qual apareguin imatges de menors dedicats a activitats sexuals explícites, reals o amb aparença de realitat, o qualsevol altra representació de les parts sexuals d'un menor amb finalitats primordialment sexuals, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.

La temptativa és punible. La proposició per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació d'una trobada amb un menor de catorze anys, amb la finalitat de cometre la infracció descrita al paràgraf anterior, es considera temptativa si la proposició ha estat seguida d'actes materials que condueixin a la dita trobada.

[...]”

Article 20. Addició d'un article 157 bis

S'introdueix un nou article 157 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 157 bis. *Tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual*

1. El qui, amb fins de prostitució d'altri o d'altres delictes contra la llibertat sexual, recluti, transporti, traslladi, allotgi o aculli una o més persones, ha de ser castigat amb pena de presó de dos a sis anys, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les altres infraccions comeses, quan s'empri almenys a un dels mitjans següents:

a) Que es recorri a la violència o altres formes d'intimidació o coacció, o sota l'amenaça de fer-ho.

b) Que hi hagi frau, engany, abús d'autoritat o d'una situació de vulnerabilitat.

c) Que es proposin o acceptin pagaments o avantatges per obtenir el consentiment d'una persona que exerceixi autoritat, de fet o de dret, sobre una altra.

La temptativa és punible.

2. Quan no s'empri cap dels mitjans esmentats a l'apartat anterior, té la consideració de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual la comissió de l'acció que s'hi descriu, si es realitzi sobre un menor d'edat, sense perjudici, en el seu cas, de les penes que corresponguin per les altres infraccions comeses.

La temptativa és punible.

3. En els supòsits establerts a l'apartat 2, i a l'apartat 1 si la víctima és especialment vulnerable d'acord amb la seva condició física o psíquica o una incapacitat, la pena s'ha d'imposar en la meitat superior.

4. En tots els casos, constitueix una circumstància agreujant de la responsabilitat penal el fet d'haver posat en perill la vida de la víctima.”

Article 21. Addició d'una lletra i) a l'apartat 1 de l'article 158

S'afegeix una lletra i) a l'apartat 1 de l'article 158 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 158. *Circumstàncies especials modificatives de la responsabilitat*

1. Sense perjudici d'allò que disposa el segon paràgraf de l'article 56, són circumstàncies agreujants especials en relació amb les conductes descrites en aquest títol:

[...]

i) Que el fet es cometi davant d'un menor.

[...]”

Article 22. Modificació de l'enunciat de l'article 252

Es modifica l'enunciat de l'article 252 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 252. *Tràfic d'immigrants clandestins*”

Article 23. Modificació de l'article 338

Es modifica l'article 338 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 338. *Discriminació*

1. Ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys qui, per raó d'un mòbil discriminatori:

- a) Inciti públicament a la violència, l'odi o la discriminació contra una persona o un grup de persones.
- b) Injurii públicament, calumniï, difami o amenaci una persona o un grup de persones.
- c) Expressi públicament, per qualsevol mitjà, una ideologia o una doctrina que afirma la superioritat d'un grup de persones, o que el menysprea o denigra.
- d) Difongui o distribueixi públicament qualsevol material que contingui imatges o expressions compreses en les conductes anteriors.

La temptativa és punible.

2. L'autoritat o el funcionari que en l'exercici de les seves funcions cometi qualsevol dels fets descrits en l'apartat anterior ha de ser castigat amb la mateixa pena de presó que s'hi estableix i inhabilitació per a l'exercici del càrrec públic de fins a quatre anys.

3. Ha de ser castigat amb pena de presó d'arrest i inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec de fins a tres anys qui, per raó d'un mòbil discriminatori:

- a) Refusa la venda o l'arrendament d'un bé o un servei o en subordina l'atorgament a condicions especials. La discriminació es pot cometre respecte d'una persona jurídica quan el mòbil discriminatori es refereix a un dels seus dirigents o a un dels seus membres.
- b) Refusa contractar laboralment algú, procedeix a un acomiadament o a una sanció disciplinària o introdueix diferències en els salaris, les condicions de treball o el desenvolupament de les carreres professionals.

Malgrat el que es diu a les lletres a) i b) anteriors, no constitueix discriminació la presa en consideració de l'estat de salut en matèria d'assegurances de vida, de riscos que afectin la integritat física de les persones o incapacitats de treball o invalidesa, o en matèria laboral quan es constata mèdicament la inidoneïtat física per al treball.

4. L'autoritat o el funcionari que en l'exercici de les seves funcions i amb mòbil discriminatori refusa la prestació d'un servei públic o l'atorgament d'un dret o d'un avantatge acordat per la llei o en dificulta l'atorgament o en provoca la revocació ha de ser castigat amb pena de presó de fins a un any i inhabilitació per a l'exercici del càrrec públic de fins a tres anys."

Article 24. Addició d'un article 338 bis

S'introdueix un nou article 338 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 338 bis. *Actes preparatoris punibles*

El qui, amb mòbil discriminatori, produeixi o posseeixi qualsevol material que contingui imatges o expressions compreses en les lletres a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 338, ha de ser castigat amb pena de presó de fins a un any, sempre que aquest material estigui destinat a la difusió pública."

Article 25. Modificació de l'article 359

Es modifica l'article 359 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 359. *Concepte d'associació il·lícita*

És associació il·lícita el grup de persones organitzat en el qual concorre un dels requisits següents:

- a) Que tingui com a finalitat cometre algun delictes o en promogui la comissió.
- b) Que, tot i tenir com a objecte un fi lícit, recorri per aconseguir-ho a mitjans violents de caràcter delictiu.
- c) Que actuï per un mòbil discriminatori.

Als grups armats o terroristes els és aplicable el que es disposa al capítol següent."

Article 26. Modificació de l'article 360

Es modifica l'article 360 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

"Article 360. *Penes per als membres d'associacions il·lícites*

Als promotors, dirigents o persones que exerceixin un poder de fet en una associació il·lícita els ha de ser imposada una pena de presó d'un a quatre anys. Als qui en siguin membres i hi exerceixin una activitat rellevant i als que hi donin suport financer o de qualsevol altre tipus els ha de ser imposada una pena de presó de tres mesos a tres anys.

El tribunal pot reduir la pena d'acord amb el que preveu l'article 53 en cas que el culpable s'hagi esforçat a disminuir els efectes negatius de l'actuació de l'associació o que col·labori en el descobriment i l'evitació d'alguns dels plans de l'organització."

Article 27. Modificació dels apartats 1 i 4 de l'article 366 bis

Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 366 bis de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queden redactats en els termes següents:

"Article 366 bis. *Finançament del terrorisme*

1. La persona que realitza actes de finançament del terrorisme ha de ser castigada amb pena de presó de dos a vuit anys.

La temptativa i la conspiració són punibles.

[...]

4. S'ha d'imposar pena de presó de tres a deu anys quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan el finançament es cometi mitjançant un grup organitzat.

b) Quan el subjecte actuï amb habitualitat.

La temptativa i la conspiració són punibles.”

Article 28. Modificació de l'article 380

Es modifica l'article 380 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 380. *Corrupció*

1. L'autoritat o el funcionari que, en profit propi o d'un tercer, demani o rebi, personalment o per una persona interposada, avantatges indeguts o accepti un oferiment o una promesa amb la finalitat de realitzar o d'ometre un acte propi del seu càrrec, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic de fins a sis anys.

2. El particular que ofereixi, lliuri o prometi a l'autoritat o al funcionari, per al seu profit o el d'un tercer, avantatges indeguts amb la finalitat que realitzi un dels actes descrits a l'apartat anterior ha de ser castigat amb pena de presó de fins a dos anys.

3. Constitueix una circumstància atenuant de la responsabilitat criminal, que pot arribar a ser de significació especial, el fet que el particular denunciï davant l'autoritat l'acte de corrupció abans de conèixer l'inici d'una investigació.”

Article 29. Modificació de l'article 381

Es modifica l'article 381 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 381. *Tipus agreujat*

1. L'autoritat o el funcionari que, en profit propi o d'un tercer, demani o rebi, personalment o per una persona interposada, avantatges indeguts o accepti un oferiment o una promesa per realitzar o per haver realitzat, en l'exercici del seu càrrec, una acció o una omissió injusta, per retardar tràmits o per adoptar un acte de natura política, ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic de fins a sis anys.

2. El particular que ofereixi, lliuri o prometi a l'autoritat o al funcionari, per al seu profit o el d'un tercer, avantatges indeguts perquè realitzi un dels actes descrits a l'apartat anterior ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys i prohibició de contractar amb les administracions públiques per un període màxim de sis anys.”

Article 30. Modificació de l'article 383

Es modifica l'article 383 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 383. *Corrupció judicial*

1. El batlle o el magistrat que, amb profit propi o d'un tercer, demani o rebi, personalment o per una persona interposada, avantatges indeguts o accepti un oferiment o una promesa per realitzar o ometre un acte propi del seu càrrec ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic de fins a sis anys.

2. El particular que ofereixi, lliuri o prometi al batlle o al magistrat, per al seu profit o el d'un tercer, avantatges indeguts perquè realitzi un dels actes descrits a l'apartat anterior ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys i prohibició de contractar amb les administracions públiques per un període màxim de sis anys.”

Article 31. Modificació de l'article 384

Es modifica l'article 384 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 384. *Tipus agreujat*

1. En el supòsit de l'apartat 1 de l'article anterior, si l'acte a canvi de l'avantatge consisteix a emetre o haver emès una resolució injusta o a retardar-la, s'ha d'imposar la pena de presó de dos a sis anys i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic de fins a sis anys.

2. El particular que ofereixi, lliuri o prometi al batlle o al magistrat, per al seu profit o el d'un tercer, avantatges indeguts perquè realitzi un dels actes descrits a l'apartat anterior ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys.”

Article 32. Modificació de l'article 385

Es modifica l'article 385 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat com segueix:

“Article 385. *Tipus privilegiat*

Quan el suborn es produeixi en causa criminal per afavorir el processat, de part del seu cònjuge o una persona que hi estigui relacionada per una situació de fet equivalent, o d'algun ascendent, descendent o germà, per natura o per adopció, s'ha d'imposar al subornador la pena de presó de fins a un any, en el supòsit de l'article 383, i de presó de fins a dos anys, en el supòsit de l'article 384.”

Article 33. Modificació dels apartats 2 i 3 de l'article 386

Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 386 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queden redactats en els termes següents:

“Article 386. *Tràfic d'influències*

[...]

2. L'autoritat o el funcionari influenciat ha de ser castigat amb les mateixes penes i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic de fins a tres anys.

3. Quan l'autor sigui una autoritat o un funcionari i la influència derivi de la prevalença de les facultats inherents al càrrec o de qualsevol relació personal o jeràrquica, se li ha d'imposar pena de presó de tres mesos a tres anys i inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic de fins a sis anys.”

Article 34. Modificació de l'article 457

Es modifica l'article 457 de Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 457. *Apologia del genocidi*

1. El qui, per qualsevol mitjà, s'expressi públicament a favor d'una ideologia o doctrina dirigida a justificar o aprovar el recurs al genocidi o a fer apologia de règims, partits o organitzacions que l'hagin practicat o hi hagin donat suport, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

La temptativa és punible.

2. El qui difongui o distribueixi públicament material que contingui imatges i expressions compreses a l'apartat anterior ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible.

3. El qui produeixi o emmagatzemi material com el referit anteriorment ha de ser castigat amb pena de presó de fins a un any, sempre que aquest material estigui destinat a la difusió pública.”

Article 35. Modificació de l'article 458

Es modifica l'article 458 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 458. *Negació del genocidi*

1. El qui, per qualsevol mitjà, s'expressi públicament negant l'existència de fets descrits com a genocidi en aquest capítol i declarats provats per una jurisdicció, o s'hi refereixi de forma trivial, ha de ser castigat amb pena de presó de fins a dos anys.

La temptativa és punible.

2. El qui difongui o distribueixi públicament material que contingui imatges i expressions compreses a

l'apartat anterior ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible.

3. El qui produeixi o emmagatzemi material com el referit anteriorment ha de ser castigat amb pena d'arrest, sempre que aquest material estigui destinat a la difusió pública.”

Article 36. Addició d'un article 465 bis

S'introdueix un nou article 465 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 465 bis. *Apologia dels delictes contra la humanitat*

1. El qui, per qualsevol mitjà, s'expressi públicament a favor d'una ideologia o doctrina dirigida a justificar o aprovar delictes contra la humanitat o a fer apologia de règims, partits o organitzacions que els hagin practicat o hi hagin donat suport, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

La temptativa és punible.

2. El qui difongui o distribueixi públicament material que contingui imatges o expressions compreses a l'apartat anterior ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible.

3. El qui produeixi o emmagatzemi material com el referit anteriorment ha de ser castigat amb pena de presó de fins a un any, sempre que aquest material estigui destinat a la difusió pública.”

Article 37. Addició d'un article 465 ter

S'introdueix un nou article 465 ter a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 465 ter. *Negació dels delictes contra la humanitat*

1. El qui, per qualsevol mitjà, s'expressi públicament negant l'existència de delictes contra la humanitat i declarats provats per una jurisdicció, o s'hi refereixi de forma trivial, ha de ser castigat amb pena de presó de fins a dos anys.

La temptativa és punible.

2. El qui difongui o distribueixi públicament material que contingui imatges i expressions compreses a l'apartat anterior ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible.

3. El qui produeixi o emmagatzemi material com el referit anteriorment ha de ser castigat amb pena d'arrest, sempre que aquest material estigui destinat a la difusió pública.”

Article 38. Addició d'un article 475 bis

S'introdueix un nou article 475 bis a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 475 bis. *Apologia dels crims de guerra i agressió*

1. El qui, per qualsevol mitjà, s'expressi públicament a favor d'una ideologia o doctrina dirigida a justificar o aprovar crims de guerra o agressió o a fer apologia de règims, partits o organitzacions que els hagin practicat o hi hagin donat suport, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys.

La temptativa és punible.

2. El qui difongui o distribueixi públicament material que contingui imatges i expressions compreses a l'apartat anterior ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible.

3. El qui produeixi o emmagatzemi material com el referit anteriorment ha de ser castigat amb pena de presó de fins a un any, sempre que aquest material estigui destinat a la difusió pública.”

Article 39. Addició d'un article 475 ter

S'introdueix un nou article 475 ter a la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 475 ter. *Negació dels crims de guerra i agressió*

1. El qui, per qualsevol mitjà, s'expressi públicament negant l'existència de crims de guerra o agressió declarats provats per una jurisdicció, o s'hi refereixi de forma trivial, ha de ser castigat amb pena de presó de fins a dos anys.

La temptativa és punible.

2. El qui difongui o distribueixi públicament material que contingui imatges i expressions compreses a l'apartat anterior ha de ser castigat amb la mateixa pena.

La temptativa és punible.

3. El qui produeixi o emmagatzemi material com el referit anteriorment ha de ser castigat amb pena de presó d'arrest, sempre que aquest material estigui destinat a la difusió pública.”

Article 40. Modificació de l'apartat 1 de l'article 476

Es modifica l'apartat 1 de l'article 476 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

“Article 476. *Maltractament i lesions doloses*

1. Qui maltracti corporalment de manera lleu o agredeixi físicament una persona ha de ser castigat amb pena d'arrest o multa de fins a 6.000 euros. Si el

maltractament consisteix en un càstig corporal, s'ha d'imposar la pena d'arrest.

[...]”

Disposició final primera

1. Es modifica l'article 129 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, que queda redactat en els termes següents:

“Article 129

El sobreseïment definitiu és irrevocable i deixa fermament tancat el judici.

El sobreseïment provisional deixa el sumari obert fins a l'aparició de noves dades o comprovants, llevat del cas de prescripció.

En cas de sobreseïment definitiu o provisional, sempre que en aquests casos quedi comprovat el fet delictiu, han de ser objecte de comís els instruments utilitzats o que, en cas de temptativa punible, s'anaven a utilitzar per cometre la infracció, el producte obtingut i els beneficis que se n'hagin derivat i la seva eventual transformació posterior, d'acord amb el que disposen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 70 del Codi penal. A aquest efecte, el procediment ha de continuar amb l'encausat o el processat, el seu representant legal o la representació dels hereus, que són considerats responsables civils directes pel que fa als béns objecte del comís, llevat que en renunciïn a la propietat, s'ha de celebrar la vista de la causa i s'ha de dictar sentència declarant o no l'existència del delictes i acordant o no el comís.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació d'acord amb el que estableix l'article 195.”

2. Es modifica l'article 174 de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, que queda redactat en els termes següents:

“Article 174

En tots els autes o les sentències cal resoldre sobre el pagament de les despeses processals i sobre el destí dels objectes intervinguts d'acord amb l'article 70 del Codi penal.

En cas de sentència absolutòria per extinció de l'acció penal o per exclusió de la responsabilitat criminal, sempre que en aquests casos quedi comprovat el fet delictiu, han de ser objecte de comís els instruments utilitzats o que, en cas de temptativa punible, s'anaven a utilitzar per cometre la infracció, el producte obtingut i els beneficis que se n'hagin derivat i la seva eventual transformació posterior, d'acord amb el que disposen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 70 del Codi penal.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació d'acord amb el que estableix l'article 195."

Disposició final segona

Es modifica l'apartat 3 de l'article 25 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que queda redactat en els termes següents:

"Article 25

[...]

3. Entre els actes d'investigació que s'han de practicar hi ha l'interrogatori del menor, que s'efectua en presència de l'advocat i sempre que sigui possible del representant legal, i l'elaboració d'un informe pericial per part dels serveis tècnics de l'àrea competent del ministeri encarregat de la justícia, sobre la situació del menor, el seu entorn social i les altres circumstàncies que poden haver influït en el fet delictiu que se li imputa."

Disposició final tercera

S'encomana al Govern que en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el text consolidat de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal; el text consolidat de la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de febrer de 1998, i el text consolidat de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors, de modificació parcial del Codi penal i de la Llei qualificada de la Justícia, del 22 d'abril de 1999, que incloguin les modificacions introduïdes fins ara en aquestes tres lleis.

Disposició final quarta

Aquesta Llei qualificada entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 24 de novembre del 2014, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 20 de novembre del 2014, sota el títol **Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte

de Llei qualificada i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 4 de desembre del 2014, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 de novembre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària

Exposició de motius

La Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària regula l'organització del sistema penitenciari i de les condicions d'internament dels presos, i estableix un marc jurídic adreçat a conciliar el règim de privació de llibertat inherent a l'ingrés en un establiment penitenciari amb els drets fonamentals reconeguts a la Constitució.

El títol III d'aquesta Llei, relatiu al règim disciplinari dels interns, estableix les premisses que permeten garantir l'ordre i la seguretat dins el Centre Penitenciari, del tot imprescindibles a l'efecte de fer possible una convivència adequada, que, a vegades, es pot veure compromesa ateses les característiques inherents al règim de privació de llibertat. Però al mateix temps, defineix i regula aquest règim disciplinari tenint en consideració els principis i les garanties exigibles, tant pel que fa a la tipificació de les infraccions i les sancions, com pel que fa a l'establiment dels drets que té la persona sancionada durant la tramitació del procediment disciplinari.

En concret, l'article 53 de la Llei 4/2007 enumera les sancions que es poden imposar als interns i els criteris que cal emprar a aquest efecte, en funció de la qualificació de la infracció i de les altres circumstàncies que concorrin. Entre aquestes sancions s'hi troba la de l'aïllament en cel·la, que no pot excedir els trenta dies, i la de l'aïllament durant el cap de setmana, fins a un màxim de set caps de setmana. Aquestes sancions només es poden imposar en cas de comissió d'infraccions molt greus, perquè constitueixen una mesura agreujada de restricció de la llibertat dels interns, i l'aïllament afegit que se'n deriva pot arribar a ser-los perjudicial. És per aquest motiu que l'article 54 de la Llei 4/2007 supedita el compliment de la sanció d'aïllament en cel·la a un informe mèdic previ favorable emès pels serveis